

Sygn. akt I C 129/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Daria Ratymirska

Protokolant: p. o. prot. sęd. Oliwia Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lipca 2020 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa E. J. i D. J.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 8748,11 zł

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów E. J. i D. J. solidarnie kwotę 4746,18 zł (cztery tysiące siedemset czterdzieści sześć złotych 18/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27.09.2018 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. rozstrzyga, że koszty procesu, który powodowie wygrali w 54%, będą stosunkowo rozdzielone pozostawiając szczegółowe rozliczenie referendarzowi sądowemu;

IV. nakazuje uiszczyć stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 235,48 zł, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu na wynagrodzenie biegłego;

V. poleca ściągnąć z roszczenia zasądzonego na rzecz powodów w pkt I niniejszego wyroku kwotę 200,59 zł, na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu na wynagrodzenie biegłego.

(...)

UZASADNIENIE

E. J. i D. J. wnieśli pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 8748,11 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 6588,11 zł od dnia 16.08.2018r., od kwoty 2160 zł od dnia 24.08.2018r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podali, że w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 14.07.2018r., uszkodzeniu uległ samochód powodów marki V. (...) nr rej. (...), którego sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej. Po zgłoszeniu szkody strona pozwana ustaliła odszkodowanie w wysokości 9550,93 zł, powiększone następnie, w wyniku reklamacji, o kwotę 2.942,92 zł, z tytułu kosztu naprawy uszkodzonego pojazdu (pomniejszonego o kwotę 600 zł, stanowiącą wg pozwanej wzrost wartości pojazdu po naprawie). Tymczasem, jak wynika z prywatnej opinii technicznej, sporządzonej na zlecenie powodów, koszt naprawy pojazdu wyniósł 19081,96 zł – wobec czego niniejszym pozwem powodowie dochodzą różnicy pomiędzy odszkodowaniem należnym a wypłaconym przez pozwaną. Ponadto, pozwana przyznała powodom kwotę 2040 zł, tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powodowie podnieśli, że wypłacone dotychczas odszkodowanie nie pokrywa całości strat, poniesionych przez powodów. Ich zdaniem, kalkulacja naprawy

pojazdu, sporządzona przez pozwaną, była nierzetelna i rażąco zaniżona, podobnie, jak zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego, który obejmował jedynie okres 17 dni, tj. od 14 do 31 lipca 2018r., podczas, gdy powodowie korzystali z samochodu zastępczego do 19 sierpnia 2018r. – stąd też żądanie powodów na kwotę 2160 zł stanowi różnicę pomiędzy łączną kwotą, poniesioną z tego tytułu – 4200 zł, a kwotą, wypłaconą przez pozwaną. Powodowie wskazali, że łączny wymiar szkody wynosi 23281,96 zł, na którą składają się koszty naprawy pojazdu wg prywatnej opinii technicznej (19081,96 zł) oraz koszt najmu pojazdu zastępczego (4200 zł), podczas, gdy pozwana wypłaciła im odszkodowanie jedynie do kwoty 14533,85 zł – stąd też, żądanie powodów opiewa na kwotę 8748,11 zł.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że dotychczas wypłacone odszkodowanie jest adekwatne do rozmiaru szkody powodów, z tytułu naprawy pojazdu i najmu pojazdu zastępczego. Podniosła, że w procesie likwidacji szkody oferowała powodom rabaty na części zamienne oraz materiały lakiernicze, jednak powodowie nie skorzystali z tej oferty i w sposób nieuzasadniony zrezygnowali z możliwości obniżenia kosztu naprawy. Odnosnie okresu najmu pojazdu zastępczego, pozwana podniosła, że w adekwatnym związku przyczynowym pozostaje jedynie czas konieczny i wystarczający do naprawy uszkodzonego pojazdu, a w niniejszej sprawie pojazd powinien być naprawiony najpóźniej do 31 sierpnia 2018r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2018r. pojazd powodów marki V. (...) o nr rej. (...) został uszkodzony w wypadku komunikacyjnym. Sprawca wypadku ubezpieczony był przez pozwanego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Koszt naprawy samochodu w technologii, przewidzianej przez producenta, z użyciem części oryginalnych oraz części w jakości O i (...), przy zastosowaniu średniej stawki roboczogodziny, mającej zastosowanie w warsztatach rzemieślniczych, wyniósł 18262,62 zł. Naprawa, przy wykorzystaniu takich części zamiennych, umożliwia przywrócenie pojazdowi zakładanych przez producenta właściwych parametrów techniczno – eksploatacyjnych oraz walorów estetycznych, zapewni również bezpieczne użytkowanie pojazdu po naprawie.

Naprawa pojazdu przy użyciu części oryginalnych z rabatem 20% oraz rabatem na materiały lakiernicze 40% oraz wybranych części w jakości O i (...) przy zastosowaniu średniej stawki roboczogodziny, wynosi 15080,03 zł. Naprawa pojazdu w tym zakresie umożliwia przywrócenie pojazdowi zakładanych przez producenta właściwych parametrów techniczno – eksploatacyjnych oraz walorów estetycznych, zapewni również bezpieczne użytkowanie pojazdu po naprawie.

Dowód:

opinia biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych i kalkulacji warsztatowej T. G. (k-153 i nast., 181 i nast.)

W okresie od 14 lipca do 19 sierpnia 2018r. powodowie korzystali z samochodu zastępczego marki B. (...), który wynajęli od R. B. za cenę 120 zł za dobę.

Dowód:

umowy najmu pojazdu (k-69-72)

zeznania świadka R. B. (k-137)

zeznania powoda (k-137v.)

faktura VAT nr (...) (k-40)

faktura VAT nr (...) (k-73)

Powodowie zgłosili szkodę u strony pozwanej 16 lipca 2018r. Decyzją z 10 sierpnia 2018r. pozwana ustaliła i wypłaciła powodom odszkodowanie w kwocie 9550,93 zł, tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Powód ustalił, że za taką kwotę nie będzie mógł naprawić samochodu, więc zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji szkody, zgodnie z którą koszt naprawy wyniósł 19081,96 zł.

Dowód:

wycena nr (...) (k-41 i nast.)

Na podstawie decyzji z dnia 24.08.2018r. pozwana wypłaciła powodom kwotę 2040 zł, tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w okresie do 31 lipca 2018r. (zgodnie ze stawką 120 zł za dobę), odmawiając wypłaty odszkodowania za okres późniejszy, tj. od 1 do 19 sierpnia 2018r.

Dowód:

pismo pozwanej z dnia 24.08.2018r. (k-39)

Pismem z dnia 4.09.2018r. (wysłanym drogą elektroniczną i doręczonym w dniu 5.09.2018r.) powodowie wezwali pozwaną do zapłaty w terminie 14 dni kwoty 12191,03 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy łącznym wymiarem szkody, poniesionej przez powodów, tj. kwotą 23281,96 zł, na którą składał się koszt naprawy pojazdu – 19081,96 zł, oraz koszt najmu pojazdu zastępczego – 4200 zł, w wypłaconym odszkodowaniu w kwocie 11590,93 zł, powiększoną o koszty sporządzenia prywatnej opinii technicznej w wysokości 500 zł.

Na podstawie decyzji z dnia 26.09.2018r. pozwana dopłaciła powodom kwotę 2942,92 zł, tytułem kosztów naprawy samochodu oraz kwotę 500 zł, tytułem zwrotu kosztów prywatnej opinii.

Dowód:

pismo powodów z dnia 4.09.2018r. (k-74-81)

pismo pozwanej z dnia 26.09.2018r. (k-82-83)

Pozwana oferowała powodom wykonanie naprawy uszkodzonego pojazdu przy wykorzystaniu części objętych rabatami. Wskazała, że części w cenach obejmujących rabaty zostaną dostarczone powodom przez podmioty, współpracujące z pozwaną, i podała dane kontaktowe w sytuacji trudności z nabyciem takich części.

Dowód:

pisma pozwanej z dnia 10.08.2018r., z dnia 26.09.2018r. (k-36, 82-83)

Powodowie nie skorzystali z tej oferty, nie dokonali naprawy samochodu i sprzedali go w stanie uszkodzonym.

Dowód:

zeznania powoda (k-137v.)

Sąd zważył, co następuje:

Przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu do takiego stanu używalności i jakości, jaki istniał przed wypadkiem. Jeżeli wymaga to użycia nowych części i materiałów, wydatki poniesione z tego tytułu powinny być uznane jako koszty naprawienia szkody. Odszkodowanie obejmuje koszty zakupu niezbędnych nowych części i innych materiałów pod warunkiem ich konieczności i niezbędności pod względem technicznym, bezpieczeństwa oraz estetyki i trwałości części zamiennych (por. postanowienie SN z dnia 24.02.2006r., III CZP 91/05, LEX nr 180669). O przywróceniu do stanu poprzedniego można mówić, gdy stan pojazdu po naprawie pod każdym

istotnym względem odpowiada stanowi samochodu przed wypadku, biorąc pod uwagę zarówno stan techniczny, jak i trwałość i wygląd estetyczny (por. wyrok SN z dnia 3.02.1971r., III CRN 450/70, OSNC 1971/11/205; wyrok SN z dnia 5.11.1980r., III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186). Odszkodowanie obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki. W sytuacji, gdy koszty naprawy nie przekraczają wartości samochodu, jak w niniejszej sprawie, pełne odszkodowanie należy ustalić na podstawie określonych w kosztorysie kosztów naprawy.

Roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana. Naprawa samochodu i rzeczywiste poniesienie kosztów z tego tytułu nie jest warunkiem koniecznym dla dochodzenia odszkodowania. Koszty naprawy, określone przez biegłego, mogą być miernikiem dla ustalenia odszkodowania należnego powodowi, niezależnie od tego, czy dokonał naprawy samochodu. Zastosowanie takiego miernika dla ustalenia wysokości odszkodowania wymaga przede wszystkim jego kompensacyjna funkcja (tak: wyrok SN z dnia 16 maja 2002r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515). Należne powodowi odszkodowanie powinno być ustalone według zasad art. 363§3 kc w zw. z art. 361§2 kc, co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom przywrócenia samochodu do stanu sprzed wypadku. Gdy więc naprawa samochodu przywróci mu wartość sprzed wypadku, odszkodowanie powinno odpowiadać kosztom takiej właśnie naprawy, ustalonym przez biegłego rzeczoznawcę (tak: wyrok SA w Katowicach z dnia 29.09.2015r., I ACa 395/15, LEX nr 1842329).

W niniejszej sprawie, jak ustalono na podstawie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, koszt naprawy uszkodzonego w wypadku samochodu powoda wyniósł 18262,62 zł, co odpowiada kosztom przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, tj. doprowadzenia do takiego stanu używalności i jakości, jaki istniał przed wypadkiem, ze względów technicznych, bezpieczeństwa, estetyki i trwałości części zamiennych - przy użyciu oryginalnych części zamiennych o jakości O oraz dostępnych na rynku części o jakości (...) (takich samych jakościowo, ale bez logo producenta) przy zastosowaniu średniej stawki roboczogodziny, mającej zastosowanie w warsztatach rzemieślniczych. Opinię oceniono, jako wiarygodną, jasną, pełną, sporządzoną w sposób fachowy i rzetelny, zgodnie z tezą dowodową zakreśloną przez Sąd. Sąd podzielił przy tym stanowisko pozwanego, że przy ustalaniu wysokości odszkodowania należało wziąć pod uwagę, że pozwany w ramach likwidacji szkody oferował powodowi rabaty na części zamienne (20%) oraz materiały lakiernicze (40%), które to części i materiały mogły być bezkosztowo dostarczone powodowi za pośrednictwem pozwanego, po skorzystaniu z jego oferty, przy czym oferowany rabat dotyczył zakupu nowych i oryginalnych części oraz materiałów lakierniczych w wysokości wynegocjowanej przez pozwane Towarzystwo. Rozwiązanie to pozwalało zminimalizować wielkość powstałej w majątku powodów szkody. Powodowie nie skorzystali jednak z tej oferty, nie dokonali naprawy samochodu, sprzedając go w stanie uszkodzonym. Niemniej jednak należne im odszkodowanie należało wyliczyć przy uwzględnieniu w.w. rabatów, mając na uwadze treść przepisów art. 354§2 kc, który stanowi o obowiązku współdziałania z dłużnikiem w celu realizacji zobowiązania, oraz art. 826§1 kc, który wprowadza obowiązek zmniejszenia szkody. Sąd podziela stanowisko pozwanego, że rezygnacja przez poszkodowanych ze współpracy z ubezpieczycielem przy pozyskaniu części zamiennych nie może skutkować zwiększeniem odpowiedzialności pozwanego. Ustalenie kosztu zakupu części zamiennych i materiałów lakierniczych z pominięciem spornego rabatu nie pozostawałoby w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem sprawczym (art. 361§1 kc). Poszkodowani mogli więc skutecznie dochodzić zwrotu jedynie takich kosztów, które gwarantują przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego i są ekonomicznie uzasadnione.

Przyjmując zatem wysokość szkody w pojeździe, oszacowaną przez biegłego na kwotę 15080,03 zł, uwzględniając dotychczas wypłacone już przez ubezpieczyciela z tego tytułu odszkodowanie (12493,85 zł), zasądzono na rzecz powodów różnicę, tj. kwotę 2586,18 zł.

Należność dochodzona w pozwie obejmowała ponadto różnicę między kosztami wynajmu samochodu zastępczego, naliczonymi przez powodów, a wysokością odszkodowania, wypłaconego przez pozwanego ubezpieczyciela.

W rozpoznawanej sprawie istotny i sporny był okres najmu. W tym zakresie Sąd podziela stanowisko powodów. Skoro okres najmu uzależniony jest od czasu, potrzebnego na naprawę uszkodzonego w wypadku samochodu, to przy

tak wysokich kosztach, jak w niniejszej sprawie, powodowie mogli przystąpić do naprawy dopiero po otrzymaniu bezspornej kwoty odszkodowania, przyznanej im dopiero decyzją z dnia 10.08.2018r. Uwzględniając zatem okres odpowiedni dla technologicznego czasu naprawy, należało uznać, że powód miał prawo wynajmować samochód zastępczy do dnia 19.08.2018r., co spowodowało koszty w łącznej wysokości 4200 zł. Wobec tego, że pozwana wypłaciła powodom z tego tytułu jedynie kwotę 2040 zł, zasądzono na ich rzecz różnicę.

Odnośnie żądania zasądzenia odsetek, wskazać należy, że samo zgłoszenie szkody nie wywołuje obowiązku zapłaty odsetek – taki obowiązek powstaje dopiero wtedy, gdy roszczenie odszkodowawcze jest znane i skonkretyzowane co do wysokości. Skonkretyzowane roszczenie odszkodowawcze zostało zgłoszone stronie pozwanej dopiero w piśmie z dnia 4.09.2018r., doręczonym następnego dnia, zatem – wobec niewykazania przez powoda wcześniejszego wezwania do zapłaty – odsetki mogły być zasądzone dopiero po upływie wyznaczonego tam 14 - dniowego terminu na spełnienie świadczenia. W dalszej części powództwo w zakresie odsetek podlegało oddaleniu (art. 481§1 i 2 kc i art. 455 kc w zw. z art. art. 817§1 kc).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przepisów art. 436 § 1 kc, art. 822 § 1 i 3 kc w zw. z art. 361 § 1 i 2 kc, art. 363 § 1 i 2 kc, orzeczono, jak w pkt I i II wyroku.

Orzeczenie o kosztach w pkt III wyroku oparto na przepisie art. 100 zd. 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc art. 108 § 1 kpc, przyjmując, że powodowie wygrali sprawę w 54 %.

Zgodnie z wynikiem procesu, obciążono strony wydatkami, poniesionymi w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego, ponad uiszczoną przez powodów zaliczkę, łącznie w kwocie 436,07 zł (k-143, 169, 189), na podstawie art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2016, poz. 623) w zw. z art. 98 § 1 kpc i art. 100 kpc (pkt IV i V wyroku).